

JONG VLAANDEREN, veertiendaags studentijdschrift, gesticht door **Hubert Langerock**, **August Vermeylen** en **Lodewijk de Raet**, met als motto "Een trachten naar het Schoone – Jong ende Stout" (29 september 1889 – 23 maart 1890).

Het blad telde ongeveer negentig abonnees en schreef in zijn programma: "letterkunde, wetenschap en sociologie". Vanaf 25 januari 1890 werd de redactie door Langerock alleen waargenomen. Vermeylen en De Raet, met wie onenigheid was ontstaan over het beheer van het blad, distantieerden zich in een omzendbrief uitdrukkelijk van het tijdschrift.

Het blad was – naar het woord van Vermeylen – de eerste (zwakke) manifestatie van een nieuwe geest die even later tot uiting zou komen in het baanbrekende avant-garde tijdschrift *Van Nu en Straks*. Het wilde het werk van **Albrecht Rodenbach** voortzetten en droeg mede daarom dezelfde naam als het vroegere tijdschrift *Jong Vlaanderen*, de opvolger van *Het Pennoen*. *Jong Vlaanderen* kan worden gesitueerd in het radicale Brusselse flamingantisme, waarvan De Raet, die evenals Vermeylen les had gehad van de Vlaamsgezinde leraar Jan Kleyntjens, een der protagonisten was. Het tijdschrift verdween ten gevolge van een morele en financiële crisis.

LITERATUUR: L. Sourie, *Inleiding tot de Geschiedenis van "Van Nu en Straks"*, 1942.

WIM VAN ROOY* EN LEEN VAN DIJCK